

PSALM 103–104

Tööversioon, viimane uuendus 29.02.2024

Tõlkinud Urmas Nõmmik.¹ Lähtetekstiks on *Codex Leningradensis*'e tekst BHS-i väljaandes. Seda on korrigeeritud varasema tõenäolise, veel riknemata teksti suunas. Ümarsulud (.) tähistavad mõttelisi täiendusi, nurksulud [.] lähtetekstile lisatud sõnu, ülakomad ‘.’ sõnade ümber märgivad parandatud teksti. Pärisnimede kirjaviis järgib „Heebrea keele transkriptsiooni soovituslikke reegleid eesti keeleruumi jaoks“, ilmunud teose Mišnatraktaat „Sabat“ (Šabbat). Piibel kontekstis, 2. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus, 2015, lisana (lk 140–148), vt ka <https://usuteaduskond.ut.ee/et/sisu/juhendid-ja-avalduste-vormid>. Tagasiside tõlkijale urmas.nommik@ut.ee.

Psalm 103

1 Davídile.

I Õnnista, mu hing, Jhvh-d,
ja kogu mu sisemus, Tema püha nime²!

2 Õnnista, mu hing, Jhvh-d
ja ära unusta ühtki³ Tema heategu,

3 kes andestab kõik su süü,
kes ravib kõik su haigused,

4 kes lunastab (haua)august su elu,
kes kroonib sind (oma) ustavuse ja kaastundega,

5 kes küllastab heaga, ‘kuni sind on’,
nagu kotkal uueneb su noorus.

II 6 Õiguse tegija⁴ on Jhvh,
ja kohtus⁵ kõikide tagakiusatute aitaja:

7 Ta andis teada Mošéle tema teed,
Jisra’éli lastele ta tegemised.

III 8 Kaastundlik ja armulik on Jhvh,
aeglane Ta viha ja ustavus rohke.

9 Mitte alati ei riidle Ta
ega igavesti vihasta Ta

10 ega me pattusid maksa Ta meile kätte⁶

¹ © Urmas Nõmmik, 2024.

² Sõna-sõnalt: „Tema pühaduse nime“.

³ Sõna-sõnalt: „kõike“.

⁴ Sõna-sõnalt: „õigusküsimuste tegija“ vms.

⁵ Sõna-sõnalt: „(teeb) kohtuasju“.

⁶ Sõna-sõnalt: „mitte me pattudele vastavalt tee Ta meile“.

ega me süü kohaselt tasu meile.

- IV 11 Jah, nagu taevas on kõrge maa kohal,
on vägev Ta ustavus oma kartlike üle.
- 12 Nii kaugele nagu päiksetõus õhtuhakust
eemaldab Ta meist me üleastumised;
- 13 nii kaastundlikult nagu isa lastele
tunneb Jhvh kaasa oma kartlikele.
- V 14 Jah Tema, Ta teab meie vormi,
'pidades meeles', et meie oleme põrm.
- 15 Surelik – nagu rohi tema päevad,
nagu väljaõis, nõnda ta õitseb;
- 16 kui tuul puhub ta peale, siis teda pole,
ja ei tunta enam ära tema asupaika.
- VI 17 Ja Jhvh ustavus on igavesest
ja igavesti oma kartlike üle,
ja Ta õigust on ka lapselastele.
- 18 ... Tema lepingu pidajatele
ja Ta korralduste mäletajatele ja tegijatele.
- VII 19 Jhvh – taevasse Ta tõstnud oma trooni
ja Ta kuningriik, valitseb see kõige üle.
- 20 Õnnistage Jhvh-d, [kõik] Ta saadikud,
vägevad mehed⁷, Ta sõna teostajad,
– kuulamaks Ta sõna häält –;
- 21 õnnistage Jhvh-d, kõik 'Ta väehulk',
Ta teenijad, Tema tahte täitjad;
- 22 õnnistage Jhvh-d, kõik Ta (loomis)teod
kõikides Ta valdkonna paikades!

Õnnista, mu hing, Jhvh-d.

⁷ Sõna-sõnalt: „vägevuse vägimehed“.

Psalm 104

- I 1 Õnnista, mu hing, Jhvh-d!
 Jhvh, mu Jumal, oled väga suur!
 Ülevuse ja hiilgusega oled riietunud,
2 kattes end valgusega nagu mantliga;
 venitades laiali taeva nagu telgivaiba,
3 kes teeb oma **ülatoa** põranda vetesse.
 Kes paneb pilved oma vankriks,
 kes kulgeb tuule tiibadel,
4 tehes tuuled oma saadikuteks,
 tule [ja] 'leegi' oma teenijaiks.
- II 5 Ta rajas **maa** oma alustele,
 et see ei vanguks iial ega igavesti;
6 süvameri nagu rõivas **kattis** seda,
 mägede kohal seisid veed.
7 Su tõrelusest nad põgenesid,
 Su äiksemürinast⁸ nad pagesid;
8 mäed tõusid, orud laskusid
 paika, mille Sa rajanud neile;
9 piiri seadsid, ei mida nad ületa
 ega pöördu tagasi **katma maad**.
- III 10 Kes läkitab allikad ojadesse,
 mägede vahel voolavad need;
11 need **joodavad** kõiki välja **loomi**,
 metseeslid kustutavad⁹ oma janu.
12 Nende kohal elavad taevalinnud,
 lehtede vahelt teevad häält.
- IV 13 Kes **joodab mägesid** oma **ülatubadest**,
 – su tegude viljast saab maa söönuks –,
14 kes laseb targata rohu suurloomadele,
 ja roheline **inimesele harimiseks**¹⁰,
 et tuua leiba välja **maast**.
15 Ja vein, mis rõõmustab sureliku südant,
 et panna palged läikima õlist,
 – ja leib toetab sureliku südant. –
- V 16 Jhvh puud saavad söönuks,
 Levanóni seedrid, mis Ta istutanud;

⁸ Sõna-sõnalt: „mürina hääle“.

⁹ Sõna-sõnalt: „murravad“.

¹⁰ Sõna-sõnalt: „tööks“.

- 17 'seal' väikelinnud teevad pesa,
toonekurg – küpressid ta koduks;
- 18 kõrged mäed on kaljukitsedele,
kaljulõhed pelgupaigaks mäkradele.
- VI 19 Ta on teinud kuu määratud aegadeks,
päikese, kes teab oma loojumist.
- 20 Korraldad pimeduse, saab öö,
siis¹¹ kõik mets**loomad** kihavad;
- 21 noorlõvid mõirgamas saagi järele
ja nõudes Elilt oma **toitu**.
- 22 Tõuseb päike, nad koristavad end
ja lamavad oma peidupaikades;
- 23 **inimene** väljub oma teole,
ja oma **harimisele**¹² kuni õhtuni.
- VII 24 Kui palju küll on Su tegusid, Jhvh
– kõik need oled teinud targalt –,
maa on täis sinu looduid.
- 25 See on meri, suur ja laiade servadega¹³:
seal on kihajad, loendamatult,
väikesed olended koos suurtega,
- 26 seal sõidavad laevad,
Livjatán, kelle vormisid endale müramiseks.
- VIII 27 Kõik nad ootavad Sind,
et **annaksid** nende **toidu** õigel ajal;
- 28 **annad** neile, nad korjavad,
avad oma käe, nad saavad söönuks heast.
- 29 Peidad oma **palge**, nad ehmuvad,
koristad nende **vaimu**, nad hääbuvad
– ning pöörduvad tagasi põrmu –;
- 30 läkitad oma **vaimu**, nad luuakse,
ja Sa uuendad maapinna.¹⁴
- IX 31 Olgu Jhvh au igavesti,
rõõmustagu Jhvh oma tegude üle!
- 32 Kes heidab pilgu **maale**, nii et see 'väriseb',
ta puudutab **mägesid**, nii et need suitsevad.
- 33 Tahan laulda Jhvh-le, kuni ma elan,
tahan mängida oma Jumalale, kuni mind jätkub!
- 34 Olgu mu muretsemine Talle meeldiv,

¹¹ Sõna-sõnalt: „selles“.

¹² Sõna-sõnalt: „tööle“.

¹³ Sõna-sõnalt: „lai kätelt“.

¹⁴ Sõna-sõnalt: „maa / pinnase palge“.

mina, ma rõõmustan Jhvh-ga;
35 lõppegu patused maa pealt
ja jumalatuud ärgu olgu enam!
Õnnista, mu hing, Jhvh-d!
Halleluuja!